

Sygn. akt II K 435/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Monika Rataj

po rozpoznaniu w dniu: 10 sierpnia 2015r.

s p r a w y : **K. C.**

syna E. i D. z domu W.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 grudnia 2014 roku w K., woj. (...), z mieszkania przy ulicy (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łańcuszka złotego o wartości 914 złotych, czym działał na szkodę M. N.

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.:

I. uznaje oskarżonego **K. C.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. w zw. z art. 36 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. zobowiązuje oskarżonego **K. C.** do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej;

III. a podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **K. C.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Sygn akt II K 435/15

UZASADNIENIE

W dniu 13 grudnia 2014 r. K. C. pomagał swojemu szwagrowi, M. N. w remoncie mieszkania położonego w K. przy ul. (...). Wykorzystując nieuwagę szwagra zabrał w celu przywłaszczenia złoty łańcuszek o wartości 914 złotych, przechowywany w meblach kuchennych w porcelanowej filiżance. Następnie sprzedał go w lombardzie prowadzonym przez T. S., poświadczając w umowie, że jest właścicielem łańcuszka.

Dowód: wyjaśnienia K. C. k. 17, zeznania świadka M. N. k. 4, zeznania świadka T. S. k. 20, protokół zatrzymania rzeczy k. 6, umowa skupu k. 10, protokół oględzin k. 18, materiał poglądowy k. 19,

W dniu 26 grudnia 2014 r. M. N. ujawnił kradzież. Gdy zatelefonował do K. C., ten nie odebrał od niego telefonu. Odebrał dopiero połączenie wykonane z telefonu siostry. W rozmowie telefonicznej zaprzeczył zabrani łańcuszka. M.

N. udał się do lombardu prowadzonego przez T. S., gdzie stwierdził obecność utraconego łańcuszka. O zdarzeniu M. N. niezwłocznie powiadomił Policję. W toku postępowania przygotowawczego zwrócono łańcuszek pokrzywdzonemu.

Dowód: wyjaśnienia K. C. k. 17, zeznania świadka M. N. k. 4, protokół zatrzymania rzeczy k. 6-8, pokwitowanie k. 41,

K. C. nie był uprzednio karany sądownie

Dowód: dane o karalności k. 25,

K. C. przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że łańcuszek ukradł w mieszkaniu siostry i szwagra, gdy pomagał w wykonywaniu remontu. Łańcuszek sprzedał w lombardzie za kwotę 914 złotych, która przeznaczyl na swoje potrzeby. Wyraził żal z powodu swojego postępowania. Następnie uzgodnił z Prokuratorem warunki dobrowolnego poddania się karze.

W toku postępowania sądowego oskarżony odmówił składania wyjaśnień, podtrzymał wyjaśnienia złożone w czasie postępowania przygotowawczego.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na przydanie im waloru wiarygodności, pozostając w zgodzie z treścią pozostałych, zgromadzonych w aktach postępowania dowodów, a to zarówno zeznaniami pokrzywdzonego M. N. i T. S., jak i dowodów z dokumentów poświadczających sprzedaż ukradzionego łańcuszka w lombardzie prowadzonym przez T. S.. Wiarygodność tak zgromadzonego materiału dowodowego nie budziła wątpliwości Sądu i stron postępowania. Tym samym mogły one stanowić podstawę kategoriycznych ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

Sąd nie skorzystał z treści zeznań złożonych przez świadka E. N., albowiem nie wniosły one istotnych z punktu widzenia postępowania okoliczności do sprawy.

Mając na uwadze powyższą analizę zgromadzonych dowodów pod kątem ich wiarygodności, Sąd uznał, że oskarżony swoim działaniem wypełnił ustawowe znamiona występku określonego w art. 278§ 1 kk. Nie budzi przy tym wątpliwości zarówno zabór przedmiotowego mienia w celu przywłaszczenia. Oskarżony, korzystając z nadarzającej się okazji zabrał w celu przywłaszczenia złoty łańcuszek M. N.. Z łańcuszkiem tym postąpił jak właściciel, sprzedając go następnie w lombardzie, podpisując przy tym oświadczenie o własności łańcuszka.

Materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżonemu można przypisać winę, albowiem jest on dostatecznie dojrzały aby świadomie kierować swoim postępowaniem, a stopień jego rozwoju emocjonalnego nie odbiega od stopnia rozwoju przeciętnych osób. W zakresie rozpoznawanego w niniejszej sprawie zdarzenia nie wystąpiła po stronie oskarżonego żadna sytuacja nadzwyczajna, zmuszająca go do naruszenia norm prawnych. Zamiar zabrania w celu przywłaszczenia przedmiotowego łańcuszka oskarżony podjął w pełni świadomie. Działał on zatem z zamiarem bezpośrednim. Popełnił on czyn zabroniony umyślnie. Wina jego, podobnie jak sprawstwo, nie budzi wątpliwości.

W oparciu o ocenę elementów przedmiotowo - podmiotowych leżących w granicach czynu zarzucanego K. C. Sąd przyjął, że cechuje się on znacznym stopniem społecznej szkodliwości, za którym to wnioskiem przemawia fakt, iż swoim czynem oskarżony naruszył zaufanie, jakim cieszył się jako członek rodziny.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt przyznania się do popełnienia przestępstwa przez oskarżonego, wyrażoną przez niego skruchę, złożenie wyjaśnień, w których ujawnił okoliczności zdarzenia, a także wniosku o dobrowolne poddanie się karze nie uwzględnionego przez Sąd z racji merytorycznego błędu po stronie Oskarżyciela Publicznego.

Sąd nie doszukał się okoliczności obciążających.

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk i z art. 54 § 1 kk, w szczególności stopniem społecznej szkodliwości czynu i stopniem winy oskarżonego, Sąd uznał, że odpowiednią karą orzeczoną

wobec K. C., przy uwzględnieniu treści art. 37a kk będzie kara 8 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Z całą pewnością nie będzie ona nadmierną dolegliwością dla oskarżonego, skoro pomimo istnienia okoliczności mających wpływ na stopień społecznej szkodliwości jest ona karą łagodniejszą od tych przewidzianych w katalogu zawartym przez ustawodawcę w treści art. 278§1 kk. Kradnąc przedmiotowy łańcuszek oskarżony wykazał się daleko posuniętą bezrefleksyjnością co do ilości pracy jakiej wymaga zgromadzenie środków na zakup takiego łańcuszka przez szwagra. Z tych względów winien on w ocenie Sądu ponieść karę ograniczenia wolności, która w należyty sposób uzmysłowi mu naganność postępowania. Z drugiej strony, mając na uwadze postawę prezentowaną przez oskarżonego w toku całego postępowania, a w szczególności jego przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu, Sąd wnioskował, że nie jest konieczne wymierzanie kary surowszej, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary. Orzeczonej karze winna spełnić stawiane przed nią zadania zarówno w świetle oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego, przy tym będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy, zatem spełni wszystkie wymogi stawiane przed nią przez przepisy karne.

Stosownie do treści art. 72§1 pkt 8 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do podjęcia starań o uzyskanie stałej pracy zarobkowej mając na względzie, iż orzeczenie to będzie sprzyjać kształtowaniu prawidłowej postawy oskarżonego, by środki na własne utrzymanie zdobywał uczciwie wykonywaną pracą, a nie poprzez kradzież.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do orzeczenia przepadku uzyskanej korzyści majątkowej, jak tego, zgodnie z treścią art. 45§1 kk domagał się Prokurator. Przepadku tego nie orzeka się w razie, gdy korzyść ta podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. W ocenie Sądu zgromadzony materiał wskazuje, iż środki te winny zostać zwrócone właścicielom lombardu.

Kierując się trudną aktualnie sytuacją majątkową oskarżonego, faktem, iż został on obciążony obowiązkiem naprawienia szkody, a nie posiada przy tym zatrudnienia, Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów procesu.